

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ἑδ. Ἑρμοῦ—264

ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ. Οἱ εἰδωλολάτραι θλίβονται ἀνευ ἐλπίδος. Τὸ πρόσωπον παρ' αὐτοῖς ἦν ὡς κλονισθεῖσα στήλη, ὡς πλοῖον ναυαγήσαν, ὡς λύρα κατακευμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μὲ κεκομμένας χορδὰς, πᾶσαν αὐτῆς τὴν μουσικὴν ἀπολέσασα, ὡς πιεσθὲν ἄνθος μὲθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς εὐωδίας. Τοιαύτη ἐστὶν ἡ ἐκφρασίς τῶν ἀπελπίδων ἀπίστων. Ἡ σκέψις ὅτι ὁ θάνατος ἦτον ἡ πύλη τῆς ζωῆς οὐδόλως ἤρχετο νὰ φαιδρύνῃ τοὺς ἀπερχομένους καὶ νὰ φωτίσῃ τὸν τάφον. Τὸ ἀληθές ὅτι ὁ τάφος ἦν ἡ γῆ καὶ τὸ σῶμα ὁ σπόρος ὁ διὰ τῆς ἰδίας τοῦ Θεοῦ χειρὸς σπάρεις, ὁ μέλλων ν' ἀνακαλέσῃ πᾶσαν τὴν κεκομμένην ζωὴν· ὅτι ὁ ἀγὼν δὲν ἀπώλεσθη, ἀλλ' ἐκερδήθη ὀλίγον ἐνωρίτερον· ὅτι ἡ στήλη δὲν κατεστράφη ἀλλὰ μετεκομίσθη εἰς ἕτερον οἰκοδόμημα· ὅτι ἡ λύρα δὲν ἐθραύσθη, οὐδὲ ἡ μουσικὴ τῆς ἠφανίσθη, ἀλλ' ἐδόθη εἰς καλλίτερον μουσικόν, ὅστις διὰ λεπτοτέρας ψαύσεως καὶ οὐρανωτέρας δεξιότητος θέλει ἐκφέρει πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῇ κρυπτομένην πλουσίαν μουσικὴν, τὴν ὅποιαν ὁ ἄνθρωπος δὲν δὲ ἐξετίμα καὶ τὴν ὅποιαν ἡ γῆ δὲ κατέστρεψε. Τοιαῦται σκέψεις δὲν εἶχον θέσιν ἐν τῇ θεολογίᾳ των, οὐδὲ κἂν ἐν αὐτοῖς τοῖς ὀνειροῖς αὐτῶν· διὸ καὶ ἐθλίβοντο ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

Ἀλλὰ διὰ τὸν πιστὸν—ὅ,τι φαίνεται ἡμῖν ἡ καταστροφή πάσης καρποφορίας εἶναι ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ πατρότης. Τὸ φαινόμενον ὡς καταστρέφον πάντα βλαστὸν, μαραῖνον πᾶσαν καλλονὴν, διασκορπίζον πᾶσαν γλυκύτητα καὶ ἀμαυροῦν πᾶσας τὰς δυνάμεις τῆς ἀναπαραγωγῆς εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο δι' οὗ αὐταὶ πράγονται, ἐκ τῆς ἀδρανείας καὶ ἀπραξίας, ὅπως ποιῶσι τὴν ἐργασίαν των ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅπως ἐκπληρῶσι τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς των. Ὁ θάνατος ὅστις καθ' ἑαυτὸν εἶναι κακὸν καὶ τιμωρία, εἶναι προσέτι καὶ τὸ ὄργανον τοῦ Θεοῦ δι' οὗ ἀνοίγει τὰς φυλακὰς, καὶ χαλαροῖ τὰς ἀλύσεις, καὶ ἀπελευθεροῖ τὰ ἐντελῆ ὄντα. Διὰ τοῦ σκότους ἀφικνούμεθα εἰς τὸ φῶς· διὰ τῆς πτώσεως ἐγειρόμεθα· βαίνοντες εἰς τὰ βάθη τῆς κοιλάδος,

εὐρίσκομεν τὴν ὁδὸν ἡμῶν εἰς τὰ ὄρη τῆς ἀθανασίας. Διὰ τοῦ χειμῶνος ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἀνοιξιν, θνήσκοντες, ζῶμεν, καὶ ζῶμεν διὰ παντός, διότι ὁ διὰ τοῦ θανάτου ἐπιτυγχάνομενος βίος ἐστὶ κατὰ τὸ ἦμισυ ἀσφαλής· ὁ βίος ὁ διαρκῶν, εἶναι ὁ ἀληθῶς ἀθάνατος καὶ αἰώνιος καὶ ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τοῦ θανάτου. Ἡ ζωὴ τῆς ἀναστάσεως εἶναι ἡ ἀληθεστέρα καὶ ἡ ὑψηλοτέρα τοῦ βίου μορφή, ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ ἡ ἐνδοξότερα ἀθανασία, οὐδόλως ἀνατρεπομένη οὐδὲ πίπτουσα.

Αὕτη ἐστὶν ἡ χάρις, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἡ φανερωθεῖσα νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου. (Α'. Τιμ. α', 10).

Ἡ ΕΚ ΤΗΣ ΑΜΑΘΕΙΑΣ ΒΛΑΒΗ

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κυρίου Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ].

«Ἐργάζεσθε, ὦ τέκνα μου· ἡ σπουδὴ μᾶς παρηγορεῖ ἐν ταῖς συμφοραῖς ἡμῶν καὶ πολλάκις μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸ ν' ἀπαλλαγῶμεν αὐτῶν. Ἡ μὲν ἡδονὴ ταχέως παρέρχεται καὶ ἐνίοτε ἀφίνει ὀπισθεν αὐτῆς μεταμέλειαν· ἀλλ' ἡ σπουδὴ εἶναι ἡ μήτηρ πολλῶν ἀρετῶν, ὡς ἡ ἀργία εἶναι μήτηρ πολλῶν κακιῶν.»

Τοιαῦτά τινα ἔλεγε πολλάκις ὁ Μαρκήσιος Κουλάγγης πρὸς τὴν μονογενῆ θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλίνην, μόλις ἄγουσαν τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ἀλλὰ, δυστυχῶς, τὸ κοράσιον τοῦτο δὲν ὠφελήθη ἐκ τῶν συμβουλῶν τοῦ πατρός τῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἡ τύχη εἶχεν ἐπιδαψιλεύσει εἰς αὐτήν, ὅσα ἀγαθὰ ἐπεθύμει, δὲν ἐγνώριζε τί εἶναι ἡ δυστυχία· διὸ οὐδὲν πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῆς ἐπραττεν.

Ὁ Κύριος Κουλάγγης ἦτο κατὰ τινα πρῶτον ἐν τῷ δωματίῳ αὐτοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς του, ἥτις παρεσκευάζετο ὅπως ἐξέλθῃ εἰς τὸν συνήθη περιπάτον τῆς

ἡ δὲ παλαιὰ τῆς οἰκογενείας τῆς ὑπέρτρια, Ἀντωνία ὀνομαζομένη, εἶχεν ἤδη ἐξέλθει καὶ ἀνέμενε τὴν νεαράν τῆς Κυρίας διὰ τὴν συνοδούσῃ αὐτῆν.

Ἐνδυσθεῖσα δὲ ἤδη ἡ Ἀλίνη ὑπῆγε ν' ἀσπασθῆ τὸν πατέρα τῆς πρὶν αὐτῆ ἀπέλθῃ τῆς οἰκίας· ἀλλ' ὁ πατήρ εἶπε πρὸς αὐτήν, «μικρὰ μου Ἀλίνη, δὲν θ' ἀλλάξῃς ποτὲ διὰθεσιν; δὲν ἐπιθυμοῖς νὰ ἐργάζῃσαι; πιστευσόν μοι ὅτι ἡμέραν τινὰ θὰ μετανοήσῃς διὰ ταύτην τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου.»

«Μόνον σήμερον, πάτερ μου, καὶ αὐριον...»

«Αὐριον,» εἶπεν ὁ Κύριος Κουλάγγης, μὲ τρόπον ἐπιπληκτικόν, «θὰ εἶπῃς ὅτι καὶ σήμερον μῆπως νομίζῃς, ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι πλούσιος καὶ σὺ ἔχεις ὠραίας ἐνδυμασίας καὶ πολυτελεῖα κειμήλια, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃς ἄλλο τι, εἰ μὴ πῶς νὰ εὐπρεπίσῃσαι καὶ νὰ διασκεδάσῃς; Ἀλλὰ, Ἀλίνη μου, ὅλα ταῦτα ἐνδέχεται νὰ μεταβληθῶσιν, ὁ δὲ Θεὸς δὲν θέλει νὰ μὴ φροντίζωμεν, ὥστε νὰ κατασταθῶμεν ἄξιοι τῆς μεγάλης Αὐτοῦ ἀγαθότητος.»

Ἀλλ' ἡ Ἀλίνη ἐνῷ ἠκροάζετο τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς τῆς, προσέβη ἡσύχως πρὸς τὴν θύραν καὶ ἅμα ἐτελείωσεν αὐτὸς τὴν ὀμιλίαν του, αὐτὴ ἐσπευσεν ἔξω, ὡς μαινόμενον κοράσιον· ἡ δὲ Ἀντωνία τὴν παρηκολούθησεν.

Ἀφοῦ δὲ δρομαίως περιεπάτησεν ἕως οὗ ἀπέκαμεν, διευθύνθη πρὸς στενὴν ὁδόν, ἣτις ἔφερε πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς γραίας Μάρκαινας, τῆς ὁποίας ἡ μικρὰ θυγάτηρ καθήμενη πλησίον τῆς ἔρραπτε.

Ἄμα δὲ ἡ καλὴ Μάρκαινα καὶ ἡ Μαριέττα (ἡ θυγάτηρ τῆς) εἶδον τὴν Ἀλίνην, ἠγέρθησαν πρὸς προὔπαντησιν αὐτῆς· ἀλλ' αὐτὴ ἐκ τοῦ κόπου ἐκάθισεν ἀπέναντι τοῦ οἰκίσκου των ἐπὶ τῶν χόρτων.

«Φαίνεται κεκμηκυῖα, δεσποινίς, ἐθερμάνθησεν πάρα πολὺ· θέλεις νὰ σοὶ προσφέρωμέν τι;» εἶπεν ἡ γραία Μάρκαινα.

«Σοὶ εὐχαριστῶ· δὲν ἐπιθυμῶ τίποτε, ἀλλ' ἡ Ἀντωνία ἂς ὑπάγῃ μὲ σέ, ἐγὼ δὲ θέλω μείνει ἐδῶ μὲ τὴν Μαριέτταν.»

Αἱ δύο μικραὶ κόραι ἦσαν πολὺ διαφορετικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ κομψὴ ἐνδυμασία τῆς Ἀλίνης ἦτο ἀντίθετος τῆς χονδρῆς ἐνδυμασίας τῆς μικρᾶς χωρικῆς.

«Πήγαινε Μαριέττα,» εἶπεν ἡ Ἀλίνη δεικνύουσα πρὸς τὸν κλωστικὸν τροχὸν μὲ τὴν ἀκραν τοῦ ἀλεξήλιου, τὸ ὅποιον ἐκράτει.

«Τί, δεσποινίς! θέλεις νὰ με ἰδῆς πῶς ἐργάζομαι;»

«Ναί, θὰ με διασκεδάσῃ τοῦτο.»

Ἡ Μαριέττα τότε ἤρρισε νὰ κλώθῃ. Ἐντὸς δὲ ὀλίγων λεπτῶν ἡ Ἀλίνη μὴ εὐρούσα τὸν κλωστικὸν τροχὸν τοσοῦτον διασκεδαστικόν, ὡς ἐνόμιζεν, εἶπε, — «πόσον σε λυποῦμαι, διότι ἀναγκάζεσαι οὕτω νὰ ἐργάζῃσαι ὅλην τὴν ἡμέραν! Δὲν βαρύνεσαι τὸ ἔργον τοῦτο Μαριέττα!» «Οὐχί, δεσποινίς! δὲν μοι μένει καιρὸς νὰ συλλογισθῶ, ἂν τὸ ἔργον ἦναι εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον.»

«Ἀλλὰ δὲν ἔχεις καὶ διασκεδάσεις τινάς; τί κάμνεις ὅλην τὴν ἡμέραν;»

«Ἰδοῦ,» ἀποκρίνεται «τὴν μὲν πρῶταν ἀναγινώσκω τὰς προσευχάς μου· ἔπειτα ἐργάζομαι μετὰ τῆς προμήτορός μου καὶ τὴν ἐσπέραν ἀναγινώσκω εὐχαρίστως διηγήματα· ἡ δὲ ἀνάγνωσίς με τέρπει.» Ἐπὶ τῇ ἀπαντήσῃ ταύτῃ ἡ Ἀλίνη ἠρυθρίασε· δὲν ἐγνώριζε διόλου τὴν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἡδονὴν· διότι μὲ ὅλας τὰς προσπάθειάς τῶν διδασκάλων τῆς καὶ τῶν παρακλήσεων τοῦ πατρὸς τῆς, δὲν ἔμαθεν οὔτε ν' ἀναγινώσκῃ οὔτε νὰ γράφῃ. Ἡ ἀπόκρισις αὕτη ἔκαμε τὴν Ἀλίνην νὰ συλλογίζηται· ἠσθάνετο δὲ ἐντροπὴν συλλογίζομένη ὅτι ἡ μὲν μικρὰ χωρικὴ κόρη ἔμαθε ν' ἀναγινώσκῃ, ἐκείνη δὲ ἔνεκα ἀμελείας δὲν ἔμαθεν. «Ἀλλὰ,» ἔλεγε καθ' ἑαυτήν, «ὄντος πλουσίου τοῦ πατρὸς μου, ἐγὼ δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ σπουδάξω.» Ἐπροσέβη οὕτω νὰ καθησυχάζῃ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως αὐτῆς διὰ τὴν ἀμελείαν τῆς. Καλέσασα μετ' ὀλίγον τὴν ὑπέρτριάν τῆς ἀνεχώρησε καὶ μετὰ δύο ὥρας φθάσασα εἰς τὴν οἰκίαν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πατρὸς τῆς, ὅπου εὗρεν αὐτὸν βυθισμένον εἰς βαθεῖς συλλογισμούς. Εἶχε ἀνά χειρᾶς ἐφημερίδα, ἣτις διαλαμβάνουσα τὰς ἐν Παρισίοις συμβάσας ταραχάς, ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν πολλὴν λύπην.

Ἐκ τοῦ θορύβου, ὃν ἔκαμεν ἡ Ἀλίνη εἰσερχομένη, ὤψωσε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐδάκρυσε.

«Τί ἔχεις πάτερ μου;» εἶπεν ἡ κόρη ῥίπτουσα ἑαυτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του. Ὁ δὲ Κύριος Κουλάγγης ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὸ ἄλλο μέρος. «ὦ, καλέ μου πάτερ, ἂν δὲν εἶπῃς τὰς λύπας σου εἰς τὴν θυγάτηρα σου τίς θὰ σε παρηγορήσῃ;» Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Μαρκήσιος ἔτι εἰσώπα ἡ Ἀλίνη εἶδε τὴν εἰς χειρᾶς του ἐφημερίδα πίπτουσαν· ὑποπτεύσασα δὲ ὅτι αὐτὴ περιεῖχε λυπηρὰς εἰδήσεις τὴν ἐπῆρεν ὅπως μάθῃ τὸ μυστικόν, ὅπερ ἐκεῖνος ἐκρυπτεν ἀπ' αὐτῆν, ἀλλὰ μὴ δυναμένη νὰ τὴν ἀναγνώσῃ τὴν ἔρριψε κατὰ γῆς μετ' ἀδημονίας.

Ὁ δὲ Κύριος Κουλάγγης ἐγερεθεὶς καὶ περιεπατήσας ὀλίγον ἐν τῷ δωματίῳ μετὰ ψυχικῆς ταραχῆς, ἐστάθη ἔπειτα προσπαθῶν νὰ καθησυχάζῃ ἑαυτὸν, εἶπε μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς, «Ἀλίνη, ἂν ἠναγκάζεσο ν' ἀναχωρήσῃς ταχέως, — ἴσως σήμερον· ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ παραιτήσῃς, τοῦλάχιστον ἐπὶ τινὰ χρόνον, πάσας τὰς ἀπολαύσεις καὶ νὰ ζῆς, ὅπως οἱ χωρικοὶ ἡμῶν, ἐὰν ὑπεχρέωνεσο ν' ἀνταλλάξῃς τὸ μέγαρον τοῦτο μὲ καλύβην — ἤθελες πράξει ταῦτα μετὰ γενναιότητος;»

«ὦ! ἀλλὰ διατί μοι λέγεις ταῦτα πάτερ μου,» ἠρώτησεν αὐτὴ μετ' ἀνησυχίας.

«Διότι πρέπει νὰ φύγωμεν ἀμέσως, ὅπως σώσω τὴν ζωὴν μου.»

«Ἄ! ἀλλοίμονον,» ἀνέκραζεν ἡ Ἀλίνη μετὰ λυγμῶν. «ὦ! ἂς φύγωμεν λοιπὸν παρρηθῶς· θὰ φορῶ τὰ εὐτελέστατα ἐνδύματα ἂν τοῦτο συνελεῖ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς σου.»

Μετὰ τινὰς μῆνας ἡ Ἀλίνη καὶ ὁ πατήρ τῆς κατῆκον κρυμμένοι εἰς χωρίον τι τῆς Βουργουνδίας ἀπέχον ὀλίγας λεύγας τοῦ μεγάρου των. Ἐπειδὴ δὲ ἠγαπᾶτο οὗτος ὁ ἀξιόλογος ἀνὴρ ὑπὸ πάντων τῶν χωρικῶν,

εὐκόλως εὗρεν ἄστυον μετὰ αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀλίνη ἠναγκάσθη νὰ ἐνδυσθῆ τῶρα, ὡς χωρικὴ, καὶ νὰ μετέχῃ τῶν ἐργασιῶν τῶν τέκνων τοῦ γεωργοῦ, ὅστις οὕτως ἐρριψκινδύνυσεν ἵνα σώσῃ τὸ κύριον αὐτοῦ.

[Ἐπεταί τὸ τέλος].

Ἡ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ στοὰ τῶν μηχανῶν.

Ἡ στοὰ τῶν μηχανῶν ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν δύο μακρῶν πλευρῶν τοῦ μεγάρου τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως. Τὸ τμήμα τῶν γαλλικῶν μηχανῶν εἶναι τὸ πληρέστερον καὶ τὸ τελειότερον. Ἐκθεσις διεθνῆς καὶ τοὶ τὸν τίτλον φέρουσα δὲν εἶναι ποτὲ ἀπολύτως παγκόσμιος, διότι τὸ ἔθνος παρ' ᾧ γίνεταί παρίσταται φυσικῶς καλλίτερον τῶν ἄλλων. Ἐν τοῖς πρώτοις φαίνονται αἱ ῥαπτομηχαναὶ, αἰτινες εἰσὶ ποικίλαι τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα. Τὰς κινουσίνας δεξιαὶ ἐργάτιδες, αἰτινες ἐν ἀνάγκῃ ἐξηγοῦσι τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὴν κίνησιν αὐτῶν. Εἶτα ἔρχονται αἱ πρὸς κατασκευὴν πέλων μηχαναὶ ἀχυρίνων ἢ καστορίνων. Περαιτέρω εἰσὶν αἱ πρὸς ῥαφὴν κομβίων, πρὸς κατασκευὴν λαμπάδων, σοκολάτας, διαφόρων φυραμάτων, σάπυρος, εἶτα ἀληστικαὶ μηχαναὶ διαφόρων εἰδῶν, ὑδραυλικά πιεστήρια, σταλακτήριοι συσκευαί, ἐν αἷς αἱ πρὸς κατασκευὴν διαφόρων δροσιτικῶν ποτῶν. Παρακατιῶν εὐρίσκει τις νομισματικὸν πιεστήριον τοῦ συστήματος *Tonnellier*. Ἡ μηχανὴ αὕτη κόπτει μετάλλια ὡς κόπτονται τὰ νομίσματα, τὰ ὅποια πωλοῦνται εἰς τοὺς διαβάτας. Περαιτέρω εἰσὶν αἱ μηχαναὶ πρὸς κατασκευὴν πομάτων καὶ αἱ πρὸς πομάτωσιν τῶν φιαλῶν, εἶτα μηχαναὶ πρὸς κατασκευὴν κεράμων, πλίνθων, ὑέλων, μηχανῆ δι' ἧς κόπτονται τὰ ζύλα διὰ τὰ σπύρα, ἀεριστήρια μηχαναὶ, συσκευαὶ πρὸς ἔγερσιν βαρῶν, κ. Εἶτα ἀτμομηχαναὶ διαφόρου εἶδους, ἀτμοκίνητοι ἀντλία καὶ ἄλλα ποικίλα τὸ εἶδος καὶ τὴν χρῆσιν.

Μετὰ τὸ Γαλλικὸν τμήμα ἔρχεται τὸ τῆς Ὀλλανδίας, ἐν ᾧ ἐκτίθενται μόνον διασταλακτήριοι μηχαναὶ, εἶτα τῆς Βελγικῆς ἐν ᾧ ἐκτίθενται σχήματα μηχανῶν, εἶτα τῆς Ἑλβετικῆς, τῆς Ρωσσίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας. Αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι παρίστανται δι' ὑφαντικῶν, τυπωτικῶν, πρὸς γραφὴν, καὶ ῥαπτικῶν μηχανῶν.

Σπουδαία ἔλλειψις παρατηρεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν μηχανῶν ἢ ἀπουσία συνθέτων μηχανῶν, ἧτοι τῶν μηχανῶν τῶν ἔχουσῶν δύο ἢ τρεῖς κυλίνδρους, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀλλήλους εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνεταί χρῆσις τοῦ μηχανικοῦ ἀποτελέσματος τὸ ὁποῖον ὁ ἀτμὸς δύνάται νὰ δώσῃ διὰ τῆς ὠθήσεως καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν μεγάλης ποσότητος καυσίμου ὕλης. Διὰ τῶν συνθέτων μηχανῶν ἔν ἐφευρετῆς εἶναι ὁ ἀμερικανὸς *Evans*, ἀντὶ νὰ καίωνται 3 ἕως 4 χιλιόγραμμα ἀνθράκων καθ' ὥραν καίεσι μόνον 1 χιλιόγραμμον. Τοιοῦτου εἶδους μηχαναὶ ἔλλειπουσιν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1878, ἐνῷ ἡ ἐκθεσις τῆς Φιλαδελφείας τοῦ 1876 περιεῖχε τὴν πολυ-

σύνθετον μηχανὴν *Corliss* δι' ἧς ἐκινουῦντο πᾶσαι αἱ μηχαναὶ τοῦ πελωρίου ἰδρύματος. Ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκθέσει ἡ κίνησις μεταδίδεται ἐκ διαφόρων μηχανῶν κατὰ τμήματα.

ΝΕΑ ΠΟΜΠΗΙΑ

Νέα Πομπηία ἀνασκάπτεται ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς ἀκτῆς, περὶ τὰ 140 μίλια ΒΑ. τοῦ Βρενδισίου, ἐπὶ τῆς κατωφερείας τοῦ ὄρους *Gargano* πρὸς τὴν Θάλασσαν, καλεῖται δὲ Σίπουντον. Αὕτη ἦν καταρχὰς Ἑλληνικὴ ἀποικία, οὐδέποτε ἀκμαζούσα. Τὸ 184 π. Χ. ἠρημώθη, ἴσως ἔνεκα τοῦ νοσηροῦ αὐτῆς κλίματος· ἀλλὰ νέον σῶμα ἀποίκων τὴν ἀνέστησε, ἴσως δὲ ἔνεκα τῶν αὐτῶν λόγων ἐξέπεσε πάλιν, μέχρι τοῦ 1250 μ. Χ., ὅτε ὁ Μανφρέδος, βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, μετεκίνησε τοὺς ἀπομένοντας κατοίκους εἰς θέσιν ἐν μίλιον ἀπέχουσαν, ἐνθα νέα πόλις ἐκτίσθη, κληθεῖσα Μανφρεδονία. Ἡ ἠρημωθεῖσα πόλις ἠρειπώθη, τὰ δὲ εἰσέπια αὐτῆς κατεβυθίσθησαν, πλὴν τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Μαρίας τοῦ Σιπέντου. Ἀνασκαφῆς ὅμως ἀρτίως γενομένης ἀπεκαλύφθη ναὸς τῆς Δήμητρος, καὶ σειρά κίωνων 65 ποδῶν μήκους, καὶ ὑπόγειος νεκρόπολις 40 ποδῶν τετραγωνικῶν. Ἐλπίζεται ὅτι πολύτιμα λείψανα καὶ μνημεῖα ῥωμαϊκοῦ ἐπαρχιακοῦ βίου θὰ προέλθωσιν εἰς φῶς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΓ'. — ΠΤΕΡΙΓΕΣ.

Τὰ πτηνὰ βαίνουσιν ἐπὶ δύο κνημῶν ὡς ἡμεῖς· ἀλλ' ἀντὶ χειρῶν οἱ αἱ ἡμέτεροι, ἔχουσι χεῖρας κατεσκευασμένας οὕτως ὥστε ν' ἀνυψῶσιν αὐτὰ ἐν τῷ ἀέρι. Τὰ ὀστά ἐν τῇ πτέρυγι τοῦ πτηνοῦ εἰσὶ λίαν παρεμφερῆ πρὸς τὰ ἐν τοῖς βραχίοσι καὶ χερσίν ἡμῶν· ἀλλὰ σχηματίζουσιν σκελετὸν ἐφ' οὗ τὰ πτεροὰ φύονται. Τὰ ὀστά τὰ μέχρι τῆς ἀκρας τῆς πτέρυγος ἐκινούμενα εἰσὶν ὡς τὰ ἐν τοῖς δακτύλοις ἡμῶν ὀστά, εἰσὶν ὅμως κατὰ τι μακρότερα.

Ἡ πτέρυξ τοῦ πτηνοῦ, ὅταν εἶναι τεταμμένα εἶναι πολὺ μεγάλα. Εἶναι δὲ ἐξ ἀνάγκης τοιαύτη ὅπως ποιῆ καλῶς τὸ ἔργον τῆς. Τὸ πτηνὸν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πετάξῃ μὲ μικρὰς πτέρυγας. Γινώσκете ὅτι μετὰ μεγάλης προσπάθειας πηδᾷ τις ἐν τῷ ἀέρι καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα, ἀλλὰ τὸ πτηνὸν ἀναβαίνει εὐκόλως ὅσον θέλῃ ὑψηλὰ, καὶ δὲν φαίνεται κεκμηκός, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν εὐρύτητα τῶν πτερυγῶν του.

Ὁ λόγος δι' ἂν τὰ πτηνὰ δέονται μεγάλων πτερυγῶν εἶναι οὗτος. Ἐπειδὴ τὸ πτηνὸν ὑψοῦται διὰ τῆς ἐπί τοῦ ἀέρος πίεσεως, πρέπει, ὅπως τοῦτο κατορθώσῃ, νὰ πιεσθῇ ἐπὶ ἰκανῆς ποσότητος ἀέρος. Ἐὰν ἐπίεζε μόνον ὀλίγον ἀέρα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνυψωθῆ, διότι ὁ ἀήρ μετατοπίζεται εὐκολώτατα ὅπου ἐπιπύεται. Ἡ

νήεις είναι πετῆσις ἐν τῷ ὕδατι καθὼς δὲ τὸ ὕδωρ δὲν μετατοπίζεται θῆαν πισοθῆ μετ' αὐτὴν εὐκολίαν ὡς δ' ἀήρ, ἢ οὐρὰ καὶ τὰ πτερά, δι' ὧν οἱ ἰχθύς κολυμβῶσι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦναι τόσοσιν μεγάλα ὡς αἱ πτέρυγες τῶν πτηνῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες χρησιμεύουσιν εἰς ἡμᾶς ἀριστα πρὸς νῆξιν, καίτοι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἱπτάμεθα μετ' αὐτῶν.

Ἰδοὺ μέγιστον πτηνὸν ὁ κόνδωρ. Ὅπως ἀνεγείρη τὸ βαρὺ σῶμα του εἰς τὸν ἀέρα δεῖται λίαν μεγάλων πτερύγων, καὶ βλέπετε ὅτι τὰς ἔχει. Ὅπως κινήσῃ λοιπὸν τόσοσιν πλατείας πτέρυγας ἔχει ἰσχυρωτάτους μῦς. Γινώσκετε πῶς τὸ στήθος τοῦ πτηνοῦ προέχει, τοῦτο δὲ

διότι οἱ μῦς δι' ὧν κινεῖ τὰς πτέρυγὰς του εἰσὶν ἐκεῖ συσσωρευμένοι.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πετάξῃ ἐὰν εἶχε πτέρυγας ἐπὶ τῶν βραχιόνων του, τοῦτο ἐδοκιμάσθη ὁ λόγος δὲ διότι οἱ μῦς τῶν βραχιόνων τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἰκανῶς ἰσχυροὶ ὅπως κινήσῃ τὰς πτέρυγας.

Διάφορα πτηνὰ ἔχουσιν πτέρυγας διαφόρου μεγέθους. Τὰ ἱπτάμενα μακρὰν καὶ ταχέως ἔχουσιν τὰς μεγίστας πτέρυγας. Αἱ πτέρυγες τῆς ἀρνίθος δὲν εἶναι ἰκανῶς μεγάλαὶ ὅπως τὴν φέρωσι μακρὰν ἐν τῷ ἀέρι. Εἰσὶ πτανά τινὰ μὴ μεταχειριζόμενα τὰς πτέρυγὰς των εἰς πτήσιν

Ὁ στρουθοκάμηλος, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, τρέχει πολὺ καὶ δὲν δύναται νὰ πετάξῃ ἀλλ' αἱ πτέρυγές του τὸν βοηθοῦσιν εἰς δρόμον.

Τὰ πτερά τῶν πτηνῶν λίαν περιέργως εἰσὶ κατασκευασμένα. Τὸ στέλεχος αὐτῶν εἶναι ἰσχυρωτάτον ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐλαφρόν. Τὸ πτελοῦδες μέρος εἶναι καὶ αὐτὸ ἐπίσης ἰσχυρόν. Εἶναι κατασκευασμένον ὑπὸ πλείστων λεπτῶν φύλλων, ἅτινα εἰσὶ συνδεδεμένα περιέργως ὑπὸ λεπτῶν ὀδόντων ἐν τοῖς ἄκροις αὐτῶν. Ἐὰν τὰ χωρίσθητε ἀμέσως συνέρχονται πάλιν καὶ κλείουσι στενῶς. Τοὺς ὀδόντας τῶν φύλλων δύναται τις νὰ ἴδῃ διὰ κοινοῦ μικροσκοπίου.

Οὐδὲν θαυμαστὸν ὅτι ἡ νυκτερίς δύναται νὰ πετᾷ τόσοσιν ταχέως ἔχουσα τόσοσιν πλατείας καὶ ἐλάφρας πτέρυγας. Αἱ πτέρυγες τῆς νυκτερίδος παρουσιάζουσι περιέργον καὶ πράγματι ὡραῖον κατασκευάσμα ἐκ λεπτῶν ὀστέων κεκαλυμμένον διὰ λεπτοῦ δέρματος. Τὰ ὀστά ταῦτα εἰσὶ διὰ τὸ δέσμα ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀλεξιβρόχου, αἱ δὲ πτέρυγες δύναται νὰ τυλιχθῶσιν ὡς τὸ ἀλεξιβρόχον. Τοῦτο γίνεται ὅπταν ἡ νυκτερίς δὲν πετᾷ. Τὸ ζῶον τοῦτο δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ κάθηται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διότι μετὰ δυσκολίας ἀφίπταται ἀπὸ

χθαμαλῶν μερῶν, ἀλλ' ἰστάται ἀνηροτημένον ἐκ τῶν δύο ἀγκυλῶν τῶν πτερύγων του ὡς βλέπετε τοῦτο ἐν τῇ παρατιθέμενῃ εἰκόνι.

Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ εἰσὶ νυκτερίδες ζῶσαι διὰ τῆς ἐκμυζήσεως τοῦ αἵματος τῶν ζῶων ὅταν κοιμῶνται.

Οὐδὲν λεπτότερον τῶν πτερῶν τῶν ἐντόμων. Εἰσὶ ταῦτα λίαν ἀπαλὰ ἀλλ' ἔχουσιν ἴνας δι' ὧν καθίστανται στερεά. Τὸ παρατιθέμενον εἶναι ἰχνογράφημα τῆς πτέρυγος τῆς ἀκρίδος.

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣΑ ΔΑΓΜΑΡ

Ἐπιτυχῶς παρατηρήθη ὅτι ἡ Δανία κατέχει πλείοτερον ἐν τῇ ἰστορίᾳ χώρον ἢ ἐν τῷ χάρτῃ τῆς Εὐρώπης. Ὁ Χριστιανὸς Θ', βασιλεὺς τῆς Δανίας, ἐγεννήθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1818, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1817. Ἐγέννησαν ἕξ τέκνα—τὸν πρίγκηπα Φρειδερίκον διάδοχον τοῦ Δανικοῦ θρόνου τὴν πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν, νῦν σύζυγον τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον, ναύαρχον τοῦ Δανικοῦ ναυτικοῦ, ἡμέτερον βασιλέα, τὴν πριγκίπισσαν Μαρίαν Δάγμαρ, σύζυγον τοῦ δια-

δόχου τοῦ Ῥωσικοῦ θρόνου, τὴν πριγκίπισσαν Θύραν, καὶ τὸν πρίγκηπα Βαλδεμάρ.

Ἡ πριγκίπισσα Δάγμαρ, ἣς τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1847 ἔχει ἑπομένως ἡλικίαν 31 ἐτῶν. Καταρχὰς αὐτὴ ἐμνηστεύσατο τὸν πρεσβύ-

σύτερον αὐτοῦ ἀδελφόν, μέγαν δούκα Ἀλέξανδρον. Ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν ἔτει 1866. Ἡ πριγκίπισσα Δάγμαρ εἶναι λίαν δημοφιλὴς ἐν Ῥωσίᾳ, διὰ τὰς εὐγενεῖς αὐτῆς διαθέσεις καὶ πρῶσηνεῖς τρόπους. Ἐξεπαιδεύθη ἐπιμελῶς, καὶ πολλὰς κεκτημένη γνώσεις

τερον υἱὸν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, Νικόλαον. Ἀλλὰ τοῦ μνηστήρος αὐτῆς ἀποβιώσαντος ἐν Νικαίᾳ ἐν ἔτει 1865, τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν γονέων του, καὶ τοῦ θνήσκοντος μνηστήρος αὐτῆς, ἐμνηστεύσατο τὸν πρε-

λαμβάνει μέγα ἐνδιαφέρον ἐν τοῖς διαφόροις ἐπιστημονικοῖς καὶ βιομηχανικοῖς ἰδρύμασι τῆς Ῥωσσιακῆς πρωτεύουσας, εἶναι δὲ καλῶς γνωστῇ ὡς συμπαθοῦσα φίλη τῶν ἀπόρων. Ἐπιμελῶς ἀποφεύγει πᾶσαν περι-τά

πολιτικά ανάμειξη, οὐδὲν ἐπομένως τῶν κομμάτων εἰς αὐτὴν κοινωνία διήρηται προσπαθεῖ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐπιρροὴν τῆς.

ΤΟ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΝ

Ἡ πρόοδος ἡ γενομένη εἰς τὴν τηλεγραφίαν, ἐπήνεγκε τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τηλεφώνου δι' οὗ ἀνθρώπινος φωνὴ δύναται ν' ἀκουσθῇ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μιλίων καὶ περαιτέρω. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπελθὼν ἔτος ἕτερα ἀνακάλυψις ὁμοίας φύσεως ἐγένετο ἡ τοῦ Φωνογράφου, ὑπὸ τοῦ T. A. Edison ἀξιοματικῶς τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, δι' οὗ λέξεις προφηθεύσαι δύνανται ν' ἀποταμιευθῶσιν εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς ὕφης, καὶ πάλιν ν' ἀναπαραχθῶσιν χιλιάκις ἐάν ἦ χρεία. Τὸ φωνογράφων εἶναι μηχανισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἀγγελμα οἰασδήποτε ἐκτάσεως δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ ἐπὶ ἐλάσματος μετάλλου, τοῦτο δὲ ν' ἀποσταλῇ εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ἀγγεῖμα, ἀπίστευτον φαίνεται, δύναται διὰ μηχανικῆς ἐνεργείας νὰ ἀναπαραχθῇ τοιουτοτρόπως ὥστε ν' ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ τῇ φωνῇ τοῦ ἀποστελλαντος προσώπου. Διὰ τῆς παραδόξου ταύτης ἐφευρέσεως, ἡ ἀρχαία οἰκεία φωνὴ φίλου ἀποθανόντος δύναται ν' ἀναπαραχθῇ λαλοῦσα πρὸς ἡμᾶς, ἐν αὐταῖς τοῖς ἰδίοις φθόγγοις καὶ τῇ αὐτῇ δυνάμει εἰς αὐτὸ οὗς ἡμῶν ἦν ποτὲ εἰθισμένον. Διὰ τοῦ ἐλάσματος τοῦτου ὁ ἦχος πρῶτον πρέπεται εἰς ὁρατὴν μορφήν, καὶ τὸ ἀγγεῖμα μεθερμηνεύεται τρεπόμενον εἰς ἦχον. Τὸ πρόσωπον τὸ λαμβάνον τὰ τεμάχια τοῦ λεπτοῦ ἐλάσματος ἐκ λευκοσιδήρου ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀγγεῖμα ἀποτυπύεται, τίθησι τὰς λωρίδας ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου συσκευῆς τινός, καὶ τιθέμενος τὸν κύλινδρον εἰς κίνησιν, ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ φίλου τοῦ λαλοῦσαν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

[Ἐκ τ. Π. ΠΥΡΑΑ]

Τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐκφαίνονται οὐχὶ ἀθρόα καὶ διὰ μιᾶς· ἀλλ' ἐν πρώτοις ἐν ἡ δύο, κατόπιν παρουσιάζομένης τῆς αὐτῆς αἰτίας ἢ ἄλλης ἀναφαίνονται ἄλλα νέα, ἢ ἐπιτείνονται τὰ ὑπάρχοντα, καὶ οὕτως, ἐάν μὴ διαλυθῶσιν ἐγκαίρως διὰ τῆς ὑγιεινῆς καὶ θεραπευτικῆς, συλλέγονται κατὰ μικρὸν, καὶ ἀθρόως πάντα καὶ παρουσιάζουσι κατόπιν τὴν νόσον. Ἀνάγκη λοιπὸν καταστροφῆς καὶ διαλύσεως τῶν τοιούτων νοσηρῶν συμπτωμάτων, ἵνα ἐγκατασταθῇ καλῶς ἡ ὑγίεια.

Ὁ ἱερός Ἴπποκράτης (π. διαίτης τὸ πρῶτον) ἐκφράζεται ὡς πῶς περὶ τούτου:

«Οὐ γὰρ εὐθὺς αἰ νοῦσι τοῖσιν ἀνθρώποισι προσγίγνονται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμενα ἀθρόως ἐκφαίνονται. Πρὶν οὖν κρατέσθαι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ ὑγιὲς τοῦ νοσηροῦ, ἀπάσχουσιν ἐξέσθηται μοι, καὶ ὄπως χρὴ ταῦτα καθιστᾶναι εἰς τὴν ὑγίαν.»

Ἐάν τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐπιμένωσι τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἐπέλθῃ πυρετὸς εἰ-

τε μετὰ ῥίγους εἴτε ἀνευ τούτου, σημεῖον ὅτι ἀρχεται νόσος.

Μένε τότε ἐν τῇ κλίνῃ καλῶς κεκαλυμμένος· καὶ εἰ μὲν διψᾷ πίνει ποτὰ δροισιτικά, σομάδα, πορτοκαλλάδα, ἐλαφρὰν λεμονάδα καὶ. Μὴ τρώγῃ ὑπάρχοντος πυρετοῦ, πίνει δὲ ἀντὶ φαγητοῦ κύβητον ζωμοῦ ὀρνίθου. Ἐάν δὲ προὔπαρχῃ δυσκοιλιότης λάβε τὴν πρῶταν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐπιούσης ἐλαφρὸν καθάρσιον.

Συνάμα ληφθήτωσαν πάντα τὰ τῆς ὑγιεινῆς παραγγέλματα πρὸς εἰσπνοὴν καθαροῦ ἀέρος. Διατήρει δὲ καὶ καθαριότητα ἐνδυμάτων καὶ καλυμμάτων καὶ. Ὁ θαλάμος, ἐνθα μένει ὁ ἀρρώστος, μὴ ἔστω πολὺ θερμὸς, ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ ψυχρὸς. Οὐδεὶς τῶν περὶ τὸν ἀρρώστον μὴ ἀνευ ἀνάγκης ὀμιλῇ μετ' αὐτοῦ. Μενέτωσαν δὲ ἐν τῷ θαλάμῳ ὀλίγοι. Τὰ ἀφειδέματα ἀμέσως ἐκφέρειν, καὶ ἀνοίγειν τὴν θύραν ἢ τὸ παράθυρον μακρὰν τοῦ ἀσθενοῦ πρὸς ἀποβολὴν τοῦ ἀκαθάρτου ἀέρος. Κατὰ δὲ πᾶσαν πρῶταν μετὰ τὴν ἀνατρέποντος τοῦ καιροῦ, μενέτω ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐν τολῆν τοῦ ἡλίου καὶ ἐσπέρας πρὸ τῆς δύσεως, ἐπιπαράθυρον μετὰ τῆς θύρας ἀνοικτὰ πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος τοῦ θαλάμου, τοῦ ἀρρώστου ὄντως καλῶς φυλαγμένου καὶ ἀρμοδίως κεκαλυμμένου. Ἡ κλίνη ἔστω ἀνευ παραπετάσμάτων, καὶ μὴ ἐγγὺς τῶν τοίχων, ἵνα οὕτω διέρχεται ἀνθρώπος, καὶ ἀνανεοῦται εὐχερέστερον ὁ ἀήρ. Αἱ ἥθικαι ταραχαὶ εἰσὶν πολὺ ἐπιβλαβεῖς· πολλάκις μεταβάλλουσι τὴν ἡπειοτάτην νόσον εἰς κακώτη. Μὴ μενέτωσαν ἐν τῷ θαλάμῳ ἄνηθ, οὔτε ὄσμη εὐώδεις καὶ μὴ. Μὴ ὀμίλει εἰς τὸν ἀσθενὴ ἀποτόμως καὶ σκιθρωπάζων· ἀλλὰ μηλιχίως, ἔχων ὄψιν παιδῆμον καὶ γηθόσυνον· οὕτως ἐχέτωσαν καὶ οἱ τὸν ἀσθενὴ περιποιούμενοι.

Ἐάν ὁ πυρετὸς ἐξακολουθῇ δαθῆτω τὴν ἐπιούσαν ἐκ πρῶτας ἀφειδήμα κίνας μετὰ νάρδου (βαλεριάνας) καὶ γλυκανίσου· διότι τοῦτο πολλάκις ὑπῆρξεν ἡ ἀγκυρα κατὰ τῆς τρικυμίας τῆς νόσου. Πολλάκις ἤρρησεν ἡ χρῆσις τοῦ ἀφειδήματος τοῦτου πρὸς διάλυσιν, πρὸς καταβολὴν τῆς ὀσμῆς τῆς νόσου, καὶ πρὸς αἴσιον πέρας τῆς θεραπείας.

Ἐάν ὁ πυρετὸς τὴν ἐπιούσαν τῆς χρήσεως τοῦ ἀφειδήματος ἐξακολουθῇ, καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπεσι, ἐπ' ἀνέλαβον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐάν δὲ ὁ πυρετὸς προχωρῇ καὶ ἐνυπάρχῃ πόνος ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, σκότοδίνη, ἢ κεφαλαλγία, ὕπνος κακός, βῆξ ἐπίπνοος μετὰ πόνου ἐπὶ τοῦ θώρακος καὶ ἀποχρέμψεων αἱματοφόρων, ἢ ἄλλων καὶ ἀνευ τούτων, διαταραχτικῶν συμπτωμάτων σπεῦσον τότε πρὸς πρόσκλησιν ἰατροῦ καὶ μακρὰν ὄντος.

Ἐν γένει εἰπεῖν ἅμα ἀναφανῆ ὁ πυρετὸς, ἢ διαίτα τοῦ πάσχοντος ἔστω αὐστηρά. Πρόσφερε μόνον ποτὰ δροισιτικά, καὶ οὐδεμίαν τροφήν. Ὁ θεῖος Ἴπποκράτης ὀρίζει τὴν τοιαύτην διαίταν εἰς αἰτιαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μεθ' ἧς δαθῆτω ῥόφημα ἐκ ζωμοῦ ὀρνίθου μετὰ πάστας πολφοῦ (φιδέ).

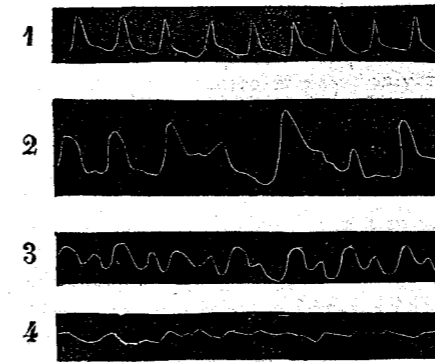
Ἐν δὲ ὀξείᾳ καὶ πυρετικῇ νόσῳ οὐ μόνον τροφῆς ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ποτοῦ οἴνου. Ὁ Πλούταρχος (ὑγ.

παρ.) λέγει ασῶμα δὲ οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν ἔστιν, ὃ τεταραχμένῳ καὶ φλεγμαινόντι, προσπεσὼν οἶνος οὐκ ἠδίκησεν.»

Ἐάν δὲ ὁ πυρετὸς ἀγῆ ἐλαττούμενος, δοτέον τροφήν ἐκ ζωμοῦ ὀρνίθου μετὰ πάστας πολφοῦ· μετὰ δὲ τὴν ὀλοσχερῆ παῦσιν τοῦ πυρετοῦ δοτέον κατ' ὀλίγον κρέας ὀρνίθου ἢ προβάτου ἐφθὸν καὶ εἴτε ὀπτὸν μετὰ σεμιδαλίτου ἄρτου προσφάτου.

ΣΦΥΓΜΟΓΡΑΦΟΝ

Τὸ σφυγμογράφων εἶναι ἐργαλεῖον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν μεταχειριζόμενον ἐφευρεθὲν δὲ ὑπὸ τοῦ Δρος Stein δι' οὗ γινώσκεται ἢ μᾶλλον περιγράφεται ἡ κίνησις τοῦ σφυγμοῦ τοῦ πάσχοντος προσώπου.

Ὁ ἀριθμὸς 1 κατὰ τοὺς ἰατροὺς, γράφει ὅτι ὁ σφυγμὸς εἶναι ὑγιεὺς καὶ δυνατοῦ παιδός. Ὁ ἀριθ. 2, ὅτι ὁ κάτοχος αὐτοῦ ἔχει ἐνοχλήματα τῆς καρδιάς. Ὁ ἀριθ. 3, λέγει ὅτι

ὁ κάτοχος πάσχει ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ ὁ ἀριθ. 4, ὅτι ὁ κάτοχος ψυχορραγεῖ.

Ἡ γραφὴ τοῦ σφυγμοῦ οἷα παρίσταται ἀνωτέρω γίνεται διὰ ἠλεκτρικῆς συσκευῆς.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ὁμολογουμένως πάντων τῶν ἄλλων ὑπερέχει διὰ τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πλοῦτον. Ἴδου δὲ τινὰ διδόμενα ἐξ ὧν τὸ τοιοῦτον μαρτυρεῖται:

Ἡ Ἀργεντίνη Δημοκρατία εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσαγωγὴν ἀξίας 300,000,000 φρ. ἐξαγωγὴν δὲ 250,000,000 φρ. κατὰ τὸ πλεῖστον μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Γαλλίας.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Βενεζουέλας ἐν μὲν τῇ εἰσαγωγῇ ἔφθασεν εἰς 22,500,000 φρ., ἐν δὲ τῇ ἐξαγωγῇ 25,000,000 φρ. κυρίως μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας.

Ἡ Χιλὴ εἰσάγει 175,000,000 φρ. ἐξάγει δὲ τὸ αὐτὸ ποσὸν κυρίως ἐκ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας Γερμανίας.

Αἱ Αὐστράλιαι εἰσάγουσιν ἐμπορεύματα ἀξίας 1,170,000,000 φρ., ἐξάγουσι δὲ 1,190,000,000 φρ., τὸ ἐν τρίτον μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ὑπολοίπου μετὰ τῶν βρεττανικῶν κτήσεων.

Αἱ Ἰνδία εἰσάγουσι ἀξίαν 1,105,500,000, ἐξά-

γουσι δὲ 1,500,000,000 φρ. μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Κίνας καὶ Ἰαπωνίας.

Τὸ Εὐέλπι Ἀκρωτήριον εἰσάγει 145,000,000, ἐξάγει δὲ 110,000,000 φρ. σχεδὸν πάντα μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Τὸ σύνολον τοῦ ἐμπορίου τῆς Αἰγύπτου ὑπολογίζεται εἰς 750,000,000 φρ. 75 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Δυτικὴ Ἀφρική ἔχει ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἀγγλίας κυρίως ἐκτεινόμενον μέχρι 175,000,000 φρ. εἰσαγωγὴν καὶ 40,000,000 φρ. ἐξαγωγὴν.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὑποστηρίζει γραμμὰς ἀτμοπλοίων εἰς ὅλας τὰς χώρας ταύτας καὶ πολλὰς ἄλλας διὰ γενναιοδῶρων ταχυδρομικῶν συμβάσεων.

NEA BIBLIA

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Ο ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ, ἐν ἀπελπισίᾳ ἐκπνέων, ὑπὸ Νικ. Ἀμβράζου, τριετοῦς τῆς θεολογίας φοιτητοῦ.

Ἀναγνώσαντες ἐπισταμένως τὴν ἀνασκευὴν τοῦ κ. Ἀμβράζου συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς τὴν μελέτην παντὸς σπουδαστοῦ, διότι ἐξ αὐτῆς θέλει ἐννοήσῃ τὸ θράσος μεθ' οὗ, τινες τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, προσβάλλουσι τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ διαστρέφοντες ἀδιστακτικῶς τὰ κείμενα τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἅπερ οὐδέποτε φαίνεται ὅτι ἐμελέτησαν.

Ἐάν τις ἤθελέ πατε πειραθῆ νὰ ἀνασκευάσῃ οἶον ὅτιποτε φιλοσοφικὸν σύστημα γινώσκων τοῦτο μόνον ἐκ φήμης ἢ προσβάλλει τὴν γνησιότητα καὶ τὸ κύρος τῶν κειμένων χωρὶς αὐδέποτε νὰ μελετήσῃ αὐτὰ ἤθελε γίνεαι καταγέλαστος καὶ ὁμῶς, ὅταν τοῦτο γίνεαι κατὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἀρχῶν, αἵτινες ἀνέτρεψαν τὴν εἰδωλολατρείαν, κατέστησαν τὴν ἀκολασίαν μισητὴν, καθάρησαν τὴν δουλείαν, ἀνύψωσαν τὸ γυναικεῖον φύλον, ἐτίμησαν τὴν ἐντιμὸν ἐργατικὴν τάξιν, ἀνέβιβασαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει καὶ κατέστησαν σεβαστὴν τὴν περιουσίαν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν, ἐπικροτεῖται ὡς λόγιος καὶ φιλελεύθερος. Ὁ τοιοῦτος καθ' ἡμᾶς εἶναι δολοφόνος τῆς ἠθικῆς κλονίζων τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις δι' ἐπιπολαίων καὶ πεφουσιωμένων ἰσχυρισμῶν, ἀνατρέπει τὸν σεβασμὸν, διαφθείρει τὴν ἐμπιστοσύνην ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῇ παιδείᾳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ οἰκογενείᾳ, καὶ ἀνιδρύει ἐπὶ τῶν ἐριπείων ταύτης τὴν ἀκολασίαν καὶ τὴν ἀποσύνησιν. Ἀφαίρεσον τὴν περὶ ἀθανασίας, περὶ εὐθύνης, περὶ Θεοῦ καὶ περὶ ἀνταποδόσεως πεποιθήσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατέστησας αὐτὸν ὄργανον τῶν παθῶν διεφθαρμένης καρδίας· ἐξουδετέρωσον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐγωῖστὴν, φίλαυτον, ἐπιζήμιον, ἄθλιον καὶ δυστυχῆ. Πᾶσα δὲ πρὸς τὸν θεῖον λόγον δυσπιστία τείνει πρὸς τὰ δύο ταῦτα κακά. Ὁ κ. Ἀμβράζης λοιπὸν εἶναι ἀξιάπεινος διότι ἐξ αὐτῶν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἐραυζόμενος τὰ βέβη ἀποδεικνύει τὰς προτάσεις, μεθ' ὧν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἰουλιανοῦ προ-

θάλει τὸν χριστιανισμόν ἀβάσιμους, τὰ δὲ ἐπιχειρήματα του ἐπαναλείψει, ἄς πρὸ πολλοῦ ἡ ἐπιστήμη ἀνέτρεψε καὶ τέλος τὸν χριστιανισμόν, ὃν ἐν τῷ εἰρημένῳ συγγραμμάτι προβάλλει ὑπάρχοντα μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ συγγραφέως καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς κειμέναις τοῦ θεῖου λόγου. Δεῦν λοιπὸν νὰ διδάσκηται, νὰ ἀναπτύσσεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς πάντας καὶ τοῦτο θέλει χρησιμεύσει ὡς πρὸς πύργιον ἀπόρητον, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ χριστιανισμοῦ.

*
* *

Λόγος ἐναρκτήριος περὶ φιλολογίας καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ αἴθρῃ τῆς Δημαρχίας ὑπὸ Βασίλ. Γ. Βυθούλκα, Ἐφόρου τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἡ «Ἑστία». Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΥΠΝΩΤΤΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ *

Σίγα, σίγα! λεπτὸν ἔγχεος ἀρβύλης
Τίθετε, μὴ φοβεῖτε, μὴδ' ἔστω κτύπος.
— — — Γινώττε. — — —

[ΕΥΡΗΠ. Ὁρέσ. πρῶξ. Δ'.]

Κοιμοῦ, παιδίον, κοιμοῦ, ὦ βρέφος,
Ἐκ τῶν παιγνίων ἀποκαμὸν!
Τῆς ἀθωότητος σκέπει νέφος
Τὸν κεκλεισμένον σου ὄφθαλμόν.

Τὰ ἀπαλά σου τάνυς μέλη
Ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀπαλῆς.
Ἵ ἀγγελίσκη, γλυκὴ ὡς μέλι,
Ἄν ἤμην ἄλλος τις Ἀπελλῆς!

Ἦθελ' ἀμέσως ἀπεικονίσειν
Τὴν οὐλὴν κόμην σου, τὴν ξανθὴν,
Τὸν κόμην, ἦτις, ἀπὸ τὴν φύσιν
Θεῖ' εἰς τὸ γῆρας σου λευκανθῆν!

Εἶτα τὸ στόμα σου τὸ ὠραῖον,
Τὸ ἐτοιμόγελον, τὸ μικρὸν,
Τὸ θριζόμενον ἐκ χειλέων
Βυσσινοχρῶν καὶ δροσερῶν.

Τὰς παρειάς σου, ὦν περ τὸ αἶμα
Ῥοφᾷ εἰς κώνωψ αἰμοχαρῆς,
Καὶ σὺ τὴν γείρα κινουὸν ἥρεμα
Νὰ τὸν σοδῆσης δὲν ἐμπορεῖς.

Καὶ τὰ εὐδέφερα ὄμματα σου,
Ἄτινα κρίκου μισοῦ κλειστά
Παρομοιάζουν, τὰ κυανᾶ σου,
Τ' ἀμυγδαλώδη τὰ γελαστά!

Μειδιάσόν μοι αὐτὰ ἀνοῖγον
Κ' ἐξηλωμένον ὡς εἶσαι, — ὡς!
Μειδιάσόν μοι, βρέφος, ὀλίγον:
Θᾶ μειδιάσῃ καὶ ὁ Θεός!

Τὴν ἐπιούσαν λοιπὸν δ' ἀρχίσουν
Αἱ παιδικαὶ σου αἰ φαειδρωπαί;
Οἱ ὄφθαλμοί σου δὲν δε νὰ χύσουν
Δάκρυ δάκρυα δὲ, ὦ παι;

* Ἐκ τῶν ἀνεκδότων τοῦ Ε. Ραφφοπούλου.

Ἡμεροκάματον λοιπὸν ἔχεις
Τ' ἀθύρματα σου καὶ τὰς γράδας;
Λοιπὸν τὸ πρίσμα αὐτῶν κατέχεις
Καὶ διὰ τούτου τὸ πᾶν ὄρας;

Βρέφος! παιδίον τραυλὸν ἀκόμα!
Γελῶν αἰσθάνεσαι πὺς γελᾷ
Τὸ διετέες σου, τὸ γλυκὺ στόμα
Καὶ τὴν φαιδρότητ' ἀντανακλᾷ;...

Ἡ ὀλβιότης εἰς σὲ ἐκλάμπει
Ἡ ὀλβιότης σὺ εἰς' αὐτῇ!
Τῆς ἀθλιότητος δὲ ἡ κάμψη
Νὰ σὲ βοσκίῃ ἀδυνατεῖ.

Οὕτως ὑπάρχει πρόωρισμένον!
Ἡ εὐτυχία ἐπὶ βρεφῶν
Ἐπὶ ἀνθρώπων δ' αἰσθανομένων
Τῆς δυστυχίας ὁ κολοφῶν!

Κοιμοῦ, παιδίον, κοιμοῦ, ὦ βρέφος,
Ἐκ τῶν παιγνίων ἀποκαμὸν!
Τῆς εὐτυχίας φέρεις τὸ στέφος
Κ' ἐγὼ τὸ ἔϊφος τῶν στεναγμῶν.

Αὐγουστον, 1849.

Ε. ΡΑΦΦΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Αἱ ἐν Ἰνδίας κτήσεις τῆς Ἀγγλίας ἔχουσιν ἑκτασίαν 909,384 □ μιλίων, πληθυσμὸν δὲ 194,065,445 κατοίκων. Ἐκ τούτων 897,682 μόνον εἰσὶ χριστιανοί. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἀγγλικοῦ κράτους διὰ τὰς Ἰνδίας εἰσὶ κατὰ μέσον ὄρον 50 ἑκατομ. λίραι ἑσθλῆσαι. Ὅμοιοι διατηρούμενος στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 200,000, ἐξ ὧν 70,000 εἰσὶν ἄγγλοι. Αἱ μέγισται τῶν Ἰνδιῶν πόλεις εἰσὶ ἡ Καλκούττα ἀριθμοῦσα 794,646 κατοίκων, ἡ Βομβάυ 644,405, ἡ Μαδράς 397,552. Δύο ἑκατομμύρια μαθηταὶ ἐκπαιδεύονται ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς σχολείοις.

* * * Ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐτησίως δαπανομένου, εἴτε καπνίζομένου, εἴτε διὰ τῆς ῥίνος λαμβανομένου, εἴτε μασσωμένου, ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἀνέρχεται εἰς 4 δυσεκατομμύρια λίτρας. Ἄν θεωρηθῇ ὑπερβολικὸν τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ τὸ ἥμισυ ἂν λάβωμεν, ὑποθέσωμεν δὲ τὰ φύλλα τῆς νικοτιανῆς μεταποιούμενα εἰς κύλινδρον, δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν ὄφιν ἐκ νικοτιανῆς, ὅστις, διάμετρον ἔχων δύο δακτύλων, καὶ ἀκολουθῶν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰσημερινοῦ, δύναται νὰ περισφιγγῇ τὴν γῆν τριακοντάκις. Ἐάν δὲ ὑποθέσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ καπνοῦ κατὰ μέσον ὄρον πρὸς 2 δραχμάς τὴν λίτραν, τὸ σύνολον χρηματικὸν ποσὸν τὸ καταναλισκόμενον εἰς φθορὰν τῆς υγείας τοῦ ἀνθρώπου γένους πληρώνεται ἀντὶ 8,000,000,000 δραχμῶν.

* * * Ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ νῦν προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἦν. Πολιτειῶν οὐδόλως προσφέρεται οἶνος.

* * * Ἡ Γερμανία ἔχει ὑπὲρ τὰ 1200 Κυριακὰ σχολεῖα μὲ 80,000 μαθητάς.

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ πέπλουτισμένον με χαρακτηριστικὰ νέους, ἑλληνικοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς τῶν Παρισίων, ἀελαμβάνει ἐπὶ μετρίαις τιμαῖς τὴν ἐκτύπωσιν συγγραμμάτων, προσκλητηρίων, επισκεπτηρίων, ἀποδείξεων, λογαριασμῶν, ἀγγελιῶν, νεκροσίμων, κ. ἐκτυπούμενων μετὰ μεγίστης φιλοκαλίας καὶ παντὸς χρώματος καὶ μελάνης.